

af gasreglementet og dermed typisk opgaver af en art, som bør betales gennem afgifter.

ad 5:

Påstanden om, at aktiviteten er gået ned til halvdelen på 10 år, er urigtig.

I 1973-74 registreredes 67 prøvesager, hvilket efter tidligere registreringsmåde svarer til 153 prøvesager. Forskellen i registreringsmåde kan illustreres ved, at et gaskomfur, som prøves for henholdsvis bygas, flaskegas, propanluftgas og naturgas, nu kun registreres som én prøvesag i modsætning til tidligere.

I 1965 registreredes efter daværende metode 120 prøvesager. Aktiviteten må derfor korrekt betegnes som stort set uændret.

For så vidt angår personaleforbruget, skal det oplyses, at den i skrivelsen nævnte rationaliseringsundersøgelse viste et behov på 8-9 personer, og at man ved personalets overgang til statsansættelse i 1969 overtog 9 personer.

ad 6 og 7:

Indledningsvis skal det oplyses, at der ikke eksisterer EF-regler for området. Et rammedirektiv er under udarbejdelse, men de hidtil foreliggende udkast indeholder intet om betalingssspørgsmål, og problemet har ikke været behandlet i EF.

Den del af Danmarks Gasmateriel Prøvnings virksomhed, som foreslås betalt af gasleverandørerne, og som med dens nuværende aktivitet udgør ca. 45 pct. af Danmarks Gasmateriel Prøvnings arbejdsopgaver, vil under alle omstændigheder kunne opkræves som procentdel af de pågældendes omsætning. For den resterende dels vedkommende kan man ikke udelukke, at man må ændre betalingsystemet således, at apparatfremstillerne betaler et eengangsbeløb ved selve prøvningen; dette har dog ingen indflydelse på princippet om, at virksomheden skal hvile i sig selv, og er ganske irrelevant i relation til gasleverandørerne.

ad 8:

Det forekommer overraskende, at netop bygasværkerne, som må forventes at sætse på naturgassen i denne overgangsperiode, giver udtryk for så stærk en pessimisme med hensyn til gassens fremtid og dermed Danmarks Gasmateriel Prøvnings fremtid. Det er klart, at får man ikke naturgas, vil hele spørgsmålet om gas som forsyningskilde automatisk blive taget op til nyvurdering, og Danmarks Gasmateriel Prøvnings eksistens som selvstændig prøvningsinstitution vil da naturligvis også blive taget op til vurdering.

Det kan oplyses, at gasmaterielbranchen i en henvendelse til ministeriet har understreget betydningen af at opretholde Danmarks Gasmateriel Prøvning med den særlige ekspertise som en selvstændig institution.

I øvrigt finder man forslaget om at overføre selve prøvningsarbejdet til Teknologisk Institut urealistisk, idet instituttet primært baserer sig på teknisk udviklingsarbejde og ikke er interesseret i rutinepræget prøvningsarbejde.

Endelig kan man — under forudsætning af uændret aktivitet — ikke se, hvori besparelserne ved den foreslåede opdeling skulle ligge, idet godkendelsesarbejdet og arbejdet med gasreglementet, som anført af gasleverandørerne, fortsat må henhøre under ministeriet.

ad 9 og 10:

Budgettet for Danmarks Gasmateriel Prøvning forelægges efter forretningsordenen for Det rådgivende gasudvalg, i hvilket de nævnte organisationer er repræsenterede. De årlige afgifter fastsættes ud fra budgettet.

ad 11:

Det er ministeriets opfattelse, at det danske prøvningsinstitut under en eventuel EF-ordning vil blive attraktivt for de øvrige nordiske lande, idet Danmark vil virke som indgangsland til EF eksempelvis for Sverige.

En genpart af nærværende skrivelse vedlægges i 70 eksemplarer.

Niels Matthiasen.

/ B. Willumsen.